

en vis Glæde hos mig; det var det ærede Medlem fra Stevns (S. Scavenius). Jeg tror, at jeg ikke er ene om at have modtaget et velgørende Indtryk af det konstitutionelle Sindelag, som det ærede Medlem udbillede her i Dag, dette, at man jo gerne kunde lade Regeringen give Koncessioner, saa længe det ikke kostede noget, men at Rigsdagen maatte med, naar det skulde gives Penge ud. Jeg vilde have sat Pris paa, at det ærede Medlem var kommen til denne Erkendelse paa et noget tidligere Tidspunkt, men jeg skal ikke sige noget om det ærede Medlem, men værtimod glæde mig ved, at det ærede Medlem nu har forbedret sig noget. Det tyder paa, at det altid er sundt at komme i Opposition — der vides jo, at det ærede Medlem har haft afsluttig Medgang til forskellige Sider — og det synes, at denne oppositionelle Stilling, han er kommen ind i, har virket paa ham, som det virker paa saa at sige alle forstandige Mennesker: det udvikler sunde Ræsonnementer, naar man er nødt til at opponere. Men for øvrigt vil jeg sige at der er maaste noget reelt i den Tanke, det ærede Medlem udtastede, og hans Ide tror jeg ikke er saa meget fjernt fra det, som det Mindretal, hvortil jeg hører, mener. Hvis det ærede Medlem fik sit Ønske frem, at vi vedtog §§ 1 og 2 og strøg § 3, vilde vi ikke være saa overordentlig langt fra en Forstaaelse om denne Sag, som vi tilsyneladende ere i dette Øjeblik. Saa var der nærmest Tale om at vedtage almindelige Regler, hvorefter man skulde rette sig ved fremtidige Anlæg og navnlig ogsaa ved Indbringelse af Lovforslag om Jærnbaner, og saa i saa Henseende vil jeg udtale min Glæde over det ærede Medlems Udvikling i konstitutionel Henseende, men jeg vil ogsaa saglig tage det ærede Medlems Udtalelser til Indtægt og deri skimte et Haab om, at der maaste kunde komme noget ud af denne Sag. Og jeg vil tilstaa, jeg vilde sætte megen Pris paa at saa noget ud af det, at vi fik fastslaaet visse Regler og særlig det, at vi fik bestemt, at et vist Tilbud var sikret, naar en Jærnbaneanlæg i øvrigt skønnes her i Tinget at være fornuftig. Jeg vil sætte overordentlig megen Pris paa at naa dertil, men jeg tror, at den højtærede Indenrigsminister er den væsentligste Hindring dertil, fordi han har hængt disse ulykkelige §§ 1 og 8 paa sit Forslag. — Det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Hammerich) ytrede Ønske om, at vi ikke vare kommen ind paa store politiske Betragtninger her. Jeg opfattede det som en for-

øvrigt mild Dabel rettet til mig, fordi jeg havde gjort et Par politiske Bemærkninger her. Men jeg skal dog sige, at det er ikke Mindretallet, der har bragt Politik ind i denne Sag, det er den højtærede Minister, der vil fornykke det hidtil bestaaende Forhold, hvad Jærnbanelove angaar, i konstitutionel Henseende, det er den ærede Minister, som vil vindicere for Regeringen en Rettighed, som Regeringen ikke har haft, men som har ligget i Rigsdagens Haand, og det ønsker den ærede Minister paa to meget væsentlige Omraader, baade med Hensyn til Uddeling af Koncessioner, naar de da have nogen Betydning, og med Hensyn til Optagelse af Statslaan. Derved har den højtærede Minister tvunget os bort fra en rent saglig Behandling af denne Sag. Hvis den ærede Minister blot havde ønsket, hvad jeg tror, der er Entighed i dette Ting om at ønske, at vi fik Regler at gaa efter, saa tror jeg, at alle havde været den ærede Minister meget taknemlige for dette Lovforslag, og jeg tvivler ikke om, at man havde faaet noget ud deraf. Men den højtærede Minister har ved de to Paragraffer, jeg har nævnt, lagt et meget stærkt politisk Moment ind i denne Sag, som ogsaa har tvunget os til at tage et politisk Hensyn ved Bedømmelsen. Og om nu end den ærede Minister med megen Elfskerdighed saglig forklarede os, at §§ 1 og 8 ere meget uskyldige Ting, og at de vare en meget naturlig Folge af det andet og af de smukke Motiver, der vare frebne, kan den ærede Minister ikke komme bort fra de to Ting, at Regeringen har villet tage en Mændighed bort fra Rigsdagen, som Rigsdagen hidtil har haft, og at Regeringen vil tage en ganske ekstraordinær finansiel Mændighed, en Mændighed, som er saa skarp, at endog det ærede Medlem for Storeheddinge (S. Scavenius) maa gøre Front mod Ministeriet paa dette Punkt. Jeg tror ikke, den ærede Regering kan komme bort fra dette, hvis dette Lovforslag strander, og hvis det ikke lykkes os at saa vedtaget, saadanne Regler, som vi alle kunne ønske, bliver det, mener jeg, den ærede Ministers Skyld, fordi han her har villet etablere en statsretlige Forhold og derved tvunget dette Forslag ind paa den politiske Overvejelse, som jeg tror vi egentlig alle have ønsket at holde det frit for.

Endnu kun en eneste Bemærkning, og det er med Hensyn til Statslaan. Derved ytrede det ærede Medlem for Naaklov (Hammerich), at det i og for sig kunde være fornuftigt, at Fremtiden, kommende Slægter, har noget af denne Byrde. Jeg vil ogsaa sige, at det har det ærede Medlem Ret i